

Отъ тука нѣма на кѣдѣ. Онзи който ны запрѣ тѣй иска Чувай, Райко, знаешъ ли какво ми дойде на умъ; хайде да ся помолимъ Богу да ны прости, що смы согрѣшили. Знаешъ ли майча ни е често казвала: кога е челѣкъ въ голѣмъ нуждѣ, трѣба да проси помощь отъ Бога.

Тѣй, сестро, право думашъ, нека ся помолимъ. И ето коленичихъ и двѣнкытѣ и като кръстосахъ рѣцѣ захванѣхъ така съсъ гласъ да ся молятъ:

“Боже милостивый! ты познавашъ всякъ нашъ мысль и жалбѣ дору и най-скрышнѣтѣ; ты знаешъ че смы согрѣшили, но знашъ пакъ и туй, какво ны е накарало. Смили ся Господи за болнѣтѣ нашъ майкѣ и укрѣпи ѣ! дари ѣ толкъ силѣ и якость, за да може да прѣтърпи злочестіѣтѣ си и стори да ѣ занесе кой-годѣ единъ замѣгъ хлѣбъ. Боже, бѣди милостивъ и на неѣ и на насъ.”

Така ся помолихъ; подирѣ стаяхъ и си обърсахъ съззытѣ. Ангелино, рече Райко, вѣрвашъ ли че сега ми е по-леко? Осѣщамъ, че съмъ много по-спокоенъ;